

КРОКІ СЯМІГОДКІ. Фота К. Якубовіча.

РАЗЛІЎ

Бярозы, вольхі, зноў і зноў бярозы.
Асіні тонкія прынілі да зямлі.
І каляска жаўцеа каля плёсу.
Паліанкі, пералескі.
Вось — Разліў...

Тут Ленін быў!
З тае якраз мінулы,
Як ён ступіў на гэты луг,
тады

Сцяна бярозак паднялася крута,
Замкнуўшы сцяжкі і яго сляды.

І сышчыкі сюды не мелі ходу,
Яшчэ здалі іх апапоўваў страх.
Любоў вясёлая вясёлага народа
Ад ворагаў схавала гэты шлях.

Які пазней нас вывёў на вяршыні,
Прылет прасэрцы, поўныя агня,
На тым шляху, вясёлым і адзіным,
Хадзіла Рэвалюцыя штодня!
Пераклад С. Грахоўскага.

Падпісваюцца на творы Леніна

Прапоўныя Капыльскага раёна
працягваюць вялікую цікавасць да
твораў Уладзіміра Ільіча Леніна.
Толькі ў сёлёты годзе каля ста
прапоўных раёнага цэнтры і ін-
шых населеных пунктаў падпіса-
ліся на поўны Збор твораў. Сярод
іх настаўнікі Капыльскай сярэ-
няй школы, работнікі раённай
бальніцы, рабочыя і служачыя
райпрамакабіната, калгаснікі
сельгасарпелі імя Ул. І. Леніна і
інш.

М. СЯТРУК.

ЛІТАРАТУРА і МАСТАЦТВА

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ СЯЮЗА ПІСЬМЕННІКАЎ БССР.

№ 32 (1566) Пятніца, 21 красавіка 1961 года Цана 4 кап.

ЗЛАДЗЕЙСКИ НАПАД НА КУБУ АДЫТЫ Чорным хмарам рэакцыі не пагасіць сонца свабоды!

Учора з сталіцы гераічнай Кубы — Гаваны паведамілі:

У 3.15 раніцы па мясцоваму часу радыё Гаваны перадало наступную заяву кубінскага ўрада.

«Сілы паўстанцкай арміі і нацыянальнай
міліцыі штурмавалі захапілі апошнія пазіцыі,
якія наёмныя агрэсіўныя сілы займалі на на-
цыянальнай тэрыторыі на ўзбярэжжы Хірон.
Гэты апошні пункт, які ўтрымліваўся наём-
нымі сіламі, паў у 5.30 дня 19 красавіка.
Рэвалюцыя атрымала перамогу, хоць за яе
прышлося заплаціць высокую цаной — жыцц-
цямі рэвалюцыйных байцоў, якія няспынна вя-
лі атаку, не аслабляючы націску ні на адзін
момант, і знішчылі менш чым за 72 гадзіны
цэлую армію, якую імперыялістычны ўрад
Злучаных Штатаў ствараў на працягу мно-
гіх месяцаў. Ворагу было нанесена сакру-
шальнае паражэнне.

Частка наёмнікаў прабавала пагрузіцца на

борт розных суднаў, але яны былі патоплены
рэвалюцыйнымі сіламі. Рэшткі наёмных
войск, панёшы шматлікія страты забітымі
і раненымі, рассяліліся ў забалочаным раёне
з якога немагчыма выйсці.

Была захопленая вялікая колькасць зброі
паўночна-амерыканскай вытворчасці, у тым
ліку цяжкія танкі тыпу «Шэрман». Захоп-
леныя ваенныя матэрыялы яшчэ поўнасьцю не
падлічаны.

На працягу бліжэйшых некалькіх гадзін
рэвалюцыйны ўрад прадставіць народу поў-
ны даклад аб падзеях.

Камюніке падпісана галоўнакамандуючым
рэвалюцыйнымі ўзброенымі сіламі Фідэлем
Кастра.

НЕ ВЫЙШЛА!

А. МІРОНАЎ.

Гэта горш, чым самая агідная
зрада, самая чорная падласць: увесць
зямны шар, усё чалавецтва планеты
радуецца, славяць падзвігі першага
касманаўта, і раптам — разбойнікі,
спадзішка удар у спіну народа
гераічнай Кубы. Гэты удар тым больш
агідны і падлы, што ён нанесены з
ведамі і — я ўпэўнены! — са згоды
таго, хто амаль у гэтыя ж самыя
дні перад усім светам заявіў: «Злуча-
ныя Штаты Амерыкі не прымуць
удзелу ў ваенных дзеяннях супраць
Кубы».

Ды ці толькі ў цэла народа Кубы
ўсё адзіна бандыцкі нож найміты, што
выскадзілі на кубінскай зямлі? Не,
атрутнае джала яго нацалена ў са-
мае сэрца ўсяго чалавецтва!
«Не прымуць удзелу ў ваенных
дзеяннях»... — і ад Фларыды да Ку-
бы ідуць десантныя караблі і
узброеныя да зубоў галаварэзкі на
борце. «Не прымуць удзелу»... — і ў
Майані адбываецца адкрытая вярбоўка
да новых бандыцкіх зграй. «Не пры-
муць» — і «лятаючыя крэйсэры»,
праўда, без апазнавальных знакаў на
фюзеляжы, узнікаюць з аэрадрома
ў Гуантанаме, каб бамбіць кубінскія
гарады, а, ратуючыся пад прыкрыц-
цём знішчальнікаў з белымі амерыкан-
скімі саркамі на крылах...
Дык што ж гэта азначае, як ча-
лавецтва павіна разумець сказаныя
на ўвесь свет словы прэзідэнта Ке-
недзі пра тое, што «ЗША не прымуць
удзелу ў ваенных дзеяннях супраць
Кубы»?

У свеце вядома нямае прыкладу
ізаўчальнай мані і вытанчанага фары-
сейства. Прадудманая да драбін
старанна падрыхтаваная маня ліч-
ца ўлюбённым металам античалавец-
най, антынароднай дзейнасці імперы-
ялістаў. Выптыны алодзёй самы пер-
шы ў натоўпе крычыць «трымай ало-
дзёй», а трамлі, які набіў руку на
цёмных справах, актыўней за ўсіх
смычкаў шукае сляды ўаўнага зла-
чынства ў кватэры, якую ён жа і
абраў. Але чалавецтва не стаіць на
месцы ў сваім развіцці, яно няўхільна
на рухавішча наперад і наперад. І ча-
лавецтва ведае, хто і каго вярбе дзе-
ля крывавай расправы над свабод-
любным кубінскім народам, на чые
сродкі вярбуюцца гэтыя найміты, хто
пастаўляе ім бомбы, снарады і сама-
лёты, хто вучыць іх забіваць усіх да
аднаго — мужчын, старых, жанчын
і нават дзяцей.

Ведае і гучна ганьбіць тых, хто
змывае абыяка, што «не прыме
удзелу ў ваенных дзеяннях на Ку-
бе»!

нм парыве справядлівасці абвешча-
юць:

— Прэч крывавае рукі амерыкан-
скіх наймітаў ад гераічнай Кубы!
Фідэль Кастра ведае ўвесь свет.

Спілны і мужны, як кожны, хто лю-
біць жыццё, гэтым і грозны да во-
рагаў, як увесць кубінскі народ, ён —
і ўсвабодзіць шасці мільёнаў кубін-
цаў у іх справядлівай барацьбе з аг-
рэсарамі, і іх сцяг перамогі, і іх пра-
дзім у гэтай барацьбе. Няхай іх
нямаюць на Кубе, няхай усёго толькі
крыху больш шасці мільёнаў ча-
ла-
век. Але хто на планеце не чужы поў-
ны ўпэўненасці і веры голас Фі-
дэля? Хто не згодзіцца пакінуць на ча-
самыя тэрміновыя, неадкладныя свае
справы, свой дом і сваю сям'ю, каб
са зброяй у руках, вяхай у самай
жорсткай, самай кровапралітнай біт-
ве стаць побач з Фідэлем і яго са-
ратнікамі на абарону не толькі Ку-
бы, але і ўсяго, што свяшчэннае і
драгое ўсім нам?

«Калі народ разам дзямухне, —
схваляе старажытная кітайская
павяртка, — ураган будзе; калі на-
род разам тупіць нагой — землетра-
сенье будзе».

А калі народ планеты сталёвай
свайей рукою сціснуць тугастае ад по-
ту і крыві прыгнечаных народаў гор-
ла амерыканскіх агрэсараў, у гэтых
магутных абутках задзішчаць не
толькі найміты, што прадліліся за
звон Жоўтага Дыбла, але і тыя, хто
у імя гэтага Дыбла-гатовы асудзіць
на лютыя пакуты і смерць усё ча-
лавецтва ўсёй планеты.

І ў самых першых шэрагах непры-
мырныя і гнёўныя барабатоў з
агрэсарамі-фарысеймі з Пентагона і
Белага Дома інш, як заўсёды, вы-
ступіць наш мужны і магутны са-
вецкі народ.

Гэта сказаў і кожны з нас, буда-
нікоў камунізма, у Заяве Урада СССР
у сувязі з узброеным нападам на
Кубу:

«...Саветскі Саюз, як і іншыя
міралюбныя краіны, не пакіне ў ба-
дзё кубінскі народ і акажа яму ўсю
неабходную дапамогу і падтрымку ў
справядлівай барацьбе за свабоду
і незалежнасць Кубы».

«Што датычыць Саветскага Саюза,
то не павіна быць памылковай дум-
кі наконт нашай пазіцыі: мы акажам
кубінскаму народу і яго ўраду ўсю
неабходную дапамогу ў адбіванні ўзбро-
енага нападу на Кубу», — гаворыць
у Пасланні Старшынні Савета Міні-
страў СССР М. С. Хрушчова прэзідэн-
ту ЗША Д. Ке-
недзі.

Сказана ясна, так, як заўсёды мы
прыкліні гаварыць у тых выпадках,
калі кучка нягоднікаў намагаецца міру
і спакою мільянаў і мільярдаў людзей.
Чалавецтва ведае, што за кожным
словам нашай праўды няўмоўна
бэзхатня ідзе праўда дзеянняў.

Вось чаму наш голас зліваецца ў
адно з галасамі народаў абодвух наў-
шар'яў, якія ў палыманым і гнёў-
дзе!

Над усёй кубінскай зямлёй зноў
гогтае луннае сяг свабоды і рэвалю-
цыі. Апошнія недабрыткі-бандыты
бязліва ўанімаюць рукі, просячы лі-
тасці. Гэта — перамога народа Ку-
бы. Гэта — перамога народа прагрэ-
скага чалавецтва.

Людзі Зямлі гавораць:
— Не выйшла і ніколі не вый-
дзе!

У гонар легендарнага подзвігу
слаўнага Героя Саветскага Саюза пер-
шага лётчыка-касманаўта СССР
Ю. Гагарына беларускія кампазітары
напісалі новыя песні.

«Навекі легендарны» — так наваў
сваю песню на словы М. Гелера
Ю. Сямянкі. Народны артыст Саюза
СССР Я. Цікоці напісаў песню «У
весь касмічнага прастору» (словы
Н. Гілевіча). Новую песню на тэкст
Е. Лось піша Д. Камінскі. «Помні гэ-
ты дзень» — так называецца песня
Г. Вагнера (словы Г. Бураўкіна).
Песню аб Гагарыне на тэкст А. Ра-
мава «Першы» напісаў канцэртны
стар Беларускага тэатра оперы і ба-
лету В. Зубкоў.

Вакальныя творы, прысвечаныя
першаму ў свеце пакарыцелю косма-
су, уключылі ў свой рэпертуар хара-
выя калектывы і майстры мастацтва
рэспублікі.

М. ЮР'ЕЎ.

Фільмы польскіх сяброў

У сувязі з 16-й гадавінай з дня
падпісання Дагавору аб дружбе,
ўзаемнай дапамозе і паславаенным
супрацоўніцтве паміж СССР і Поль-
скай на многіх гарадскіх і сельскіх
кінаўстаноўках рэспублікі ў гэтыя
дні арганізаваны шырокі паказ філь-
маў вытворчасці кінастудыі Поль-
скай Народнай Рэспублікі.

З вялікай цікавасцю беларускія
гледзчы праглядаюць кінакартны
«Чалавек на рэйках», «Гэтага нельга
забыць», «Справа пілота Марша»,
«Падгалле ў агні», «Двое ў вялікай
ракі», «Замак», «Ароль», «Кацялюш
пана Анатоль», «Хто ён?», «Незвы-
чайная кар'ера» і многія іншыя.

Пра лёс польскага лётчыка Стэфана
Зарэмбы, які ўдзельнічаў у баях
супраць нямецка-фашысцкіх захопні-
каў, расказвае мастацкая кінаопе-
са «Гісторыя аднаго знішчальніка».

Курсантам марскоў школы, у якой
дзень рабочых і сялян вучацца жыць
і працаваць па-новому, прысвечана
кінакарціна «Каманда». Аўтар сца-
нарыя — Ян Раўскі, рэжысёр-паста-
ноўшчык — Ян Фетке.

У аснове фільма «Канал» пакладзе-
ны эпизоды варшаўскага паўстання
у верасні 1944 г.

На экраны рэспублікі пачалі па-
мастравацца два новыя польскія
мастацкія кінафільмы «Скандал з-за
Басі» і «Маленькія драмы».

С. КАРОТКІ.

іх слухалі ў Пермі

Выступленні беларускіх кампазі-
тара і піяністаў В. Жубінскай з по-
сепам прайшлі ў Пермі. У сольным
канцэрце артыстка выканала фар-
тэпінныя сям'я заходніх кампазіта-
раў — Ф. Ліста, В. Моцарта і Л. Бет-
ховена.

У сімфанічным канцэрце яна вы-
канала 5-тыя ханцэры С. Рахманінава
і фартэпіннае з арганам Дыры-
жыраўскіх і грым канцэртаў беларус-
кага дырыжора В. Барска. Пад яго кіраў-
ніцтвам прагучалі таксама «Струнныя
сернавалы» П. Чайкоўскага, увертюра
К. Вебера «Зурыйдэ» і «Канцэрт-
Гросса» Гендэля.

Пермскі вельмі цёпла сустрэлі ар-
тыстаў з Беларусі.

Выстаўка даўчаяй творчасці

У Гродна адкрыта выстаўка дзі-
ячэй мастацкай творчасці.
Экспануюцца малюнкi «За Нёмна-
нам» Валодзі Стахава, «Новы квар-
тал Гродна» Дзімы Матронічана, «Новы
пейзаж» Коль Матяева, «Вак-
зал» Галі Баравой і інш.

Сярод скульптурных твораў пера-
важаюць тэмы казачнага, байкавага
характэру: «Ліса і Журавель» Арка-
ды Сениковска, «Квартэт» Алега Тра-
цякова. Але побач з творами на
сюжэты крылоўскіх баек ёсць і су-
часныя творы: «Маладагвардзее» і
«Сувораў» Сашы Аніліна, «Кал-
гасніца» Вольгі Геманосава і інш.

Ёсць творы, якія маюць мастацкую
заканчанасць. У рабоце «За Нёмна-
нам» прыметна веданне перспектывы,
умела падбор фарбаў, дэталючы ка-
му малюнок не ўласціва прамерная
праксіс і вонкавая прыгажосць.

Зімовы дзень. На прамінім плане
відэа аўтобус, з якога выйшлі рабо-
чы і хутка крочаць у напрамку да
будовы. На другім плане відны
шматпавярховыя будынкi ў рашта-
ваных, якія нібы наступаюць на
старыя драўляныя домікі, што прыту-
ляцца непаладзку ад іх. Там жа, у
двары новага дома паказаны дзеці,
які лепіць снежную бабу. Сюжэт
просты і ў той жа час поўны сэнсу.

Студыйны юных мастакоў кіруе
маляды мастак К. Пятроў, які працуе
ў Гродзенскіх мастацкіх майстэрнях.
Кіраўнік скульптурнай групы —
В. Даненкаў.

Можна спадзявацца, што гэтая вы-
стаўка, якая з'яўляецца першай твор-
чай справядлівай перад грамадс-
твам, навукаў і многую, убагачыла
іх вопыт і дапамагла знайсці лепшыя
метады для падрыхтоўкі юных маста-
коў.

В. БАЛДАЕЎ.

ЗОРНЫ ПАЛЁТ

Ёсць штосці знамянальна-
симвалічнае ў тым, што са-
вецкі грамадзянін, малады
камуніст Юры Гагарын зрабіў
свой гістарычны подзвіг напярэ-
ддзі дня нараджэння Уладзіміра
Ільіча Леніна.

З гэтага года кожны раз, падо-
дзячы вялікай вынікі ўрачыскай
кіраваных пры-
чыпай ланізіма,
чалавецтва будзе
на адно з самых
першых месц ста-
віць і Гагарінскі
аб'ект планёты з хуткасцю 28 ты-
сяч кіламетраў у гадзіну на неда-
сягальнай да гэтага часу вышыні.

Цяпер увесць капіталістычны свет
устрашакі, яго завадатары раз-
гнаны, раз'юшаны, скрыгочуць
зубамі, у бясцілі сціскаюць кула-
кі. Яны абнасялаюць, бо няма
больш здэвілай іроніі лёсу, чым
тое, што ў адзін і той жа час са-
вецкі зоркалёт «Усход» за 108 хві-
лін абліццё планету і прыземліў-
ся ў задарожным месцы, а амеры-
канскі спадарожнік гэмбна плас-
нуўся ў лужыну. Прэзідэнт Аме-
рыкі Кенедзі не саромеецца пры-
знацца, што яму абрыдла ўжо
адставае яго краіны ад Савет-
скага Саюза ў развіцці навуцы. Урад
Злучаных Штатаў шукае новыя
мільярды для ўдасканалення сваіх
ракет. Але ці ў адных мільярдах
справа?

Завадатарам буржуазнага све-
ту цяжка зразумець і прымірніць-
ся з тым, што капіталістычны свет
ужо даўно асуджаны пелісця за-
ду ў спяборніцтве з маладым све-
там сацыялізма.

Тяжкі сутэстна-гістарычны па-
дзвіг, які палёт Юрыя Гагарына ў
космас, прасяваюць розум і
думкі мільянаў простых людзей
свету. Цяпер ужо самым заўва-
жым буржуазным эканамістам, фі-
ласофам, палітыкам не ўдасца
даказаць, што першынство Савет-
скага Саюза ў пакарэнні космасу
мае выпадковы характар. Мы па-
рамагам і канчаткова перамо-
жам у мірным спяборніцтве таму,
што ў нас перадавы палітычны і
эканамічны лад, які можа даць
спраўды неабмежаваны прэстор
для разгортвання духоўных сіл на-
рода.

Гэта прадказваў геній вялікага
Леніна. Уладзімір Ільіч бачыў са-
цыялістычны лад як неабходную
ўмову магутнага развіцця навуцы і
тэхнікі. Яшчэ паўстагоддзя назад,
крытыкуючы разгубленых ідэялі-
стаў, якія ў сувязі з расчарчлен-
нем тэма заявілі, што, урэшце,

матэрыялізм пацярпеў крах, бо,
маўляў, «матэрыя знікла», Ленін
памізаў, што і такая навука, як
фізіка, можа паспяхова развіва-
цца толькі на аснове матэрыялізму.
Даўшы філасофскае абгрунтаван-
не найвышэйшым дасягненням і ад-
крыццям у галіне фізікі і прыро-
дазнаўства, падкрэсліўшы, што

зодольны да творчасці, і ператво-
раць убогі і бясцілкую Русь у
багатую і магутную краіну. Сочны
асбіста за першымі парасткамі
савецкай навуцы і тэхнікі, Ленін у
1920 годзе ўласнаручна напісаў
праграму разгортвання работ «па
вылучэнню зодольных адміністра-
тараў, арганізатараў, вынаходцаў з
асяроддзя рабочай
і сялянскай масы».

І сёння яны, гэтыя
зодольныя вына-
ходцы і арганіза-
тары, збудавалі
неўзбава на далёкіх
планетах. І паліцыя
іх там прастору і па-
будавалі паліцыю
іх там прастору і па-
будавалі паліцыю
іх там прастору і па-
будавалі паліцыю

Подзвіг Саветскай краіны, які на
мовах усіх народаў свету названы
пачатком новай эры, з'яўляецца
лічым адным яркім сведчаннем
жыццяздольнасці і пераможна-
сці сацыялістычнага грамадства.
Будучына чалавецтва звязана з ле-
нінскімі ідэямі. Гэта неабходны
факт.

Заўтрашні дзень гісторыі ба-
чыцца нам як новы росквіт чала-
вечага генія. Жыццёвай стануць
самыя светлыя мары людзей мі-
нулага і сучаснага, ажыццяўляцца
казачныя фантазіі аб волятах, якія
з наймавернай хуткасцю ўво-
дзяць грандыёзныя палатны, рас-
сейваюць змрок ночы, даюць но-
вую напругу рэкам, ляцяючы на
самыя далёкія планеты сонечнай
сістэмы.

Капісці Уладзімір Макоўскі
казаў, што «бедна ў міра слова
мастэрства», каб выказаць імі
свое пачуццё.

Сёння мы асабліва адчуваем, як
свету не хапае слоў, як нават са-
мыя выдатныя мастакі не могуць
знайсці такіх тэрмінаў, такіх мо-
цных, такіх хваляючых, такіх све-
жых слоў, каб у поўнай меры пе-
радаць сваё захапленне легендар-
ным подзвігам нашага народа,
мудрасцю і веліччу Камуністыч-
най партыі, якая выхоўвае пака-
ленні Гаганых і Гагарыных, арлі-
нае племя змагароў за ішчэсца
людзей усяго свету, за мір і ра-
дасць на зямлі.

Васіль БУРНОВАЎ.

Лекцыі і канферэнцыі

Мінчане шырока адзначаюць 91-ю
гадавіну з дня нараджэння засна-
вальніка Камуністычнай партыі і пер-
шай у свеце сацыялістычнай дзяржа-
вы Ул. І. Леніна. На заводах і фаб-
рыках, на будоўлях і ў ВУН чы-
таюцца лекцыі аб жыцці і рэвалю-
цыйнай дзейнасці Ільіча, аб ажыц-
цяўленні вялікіх ланіскіх прадзвіж-
чэнняў.

У радзе месці праводзяцца тэа-
рытычныя канферэнцыі. У Міністэрстве
вышэйшай, сярэдняй спецыяльнай і
прафесіянальнай адукацыі БССР
канферэнцыя была прысвечана тэме
«Ленінскі стыль работы дзяржаўнага
апарату». Прачытана чатыры дакла-
ды. У іх абмеркаваны прыняты ўдзел
15 чалавек. Яны гаварылі аб лані-
скім стылі работы, падборы і рас-
стапоўню кадры, рэагаванні на скаргі
і прапановы працоўных.

У Ленінскім раёне рыхтуюцца тэма-
тычны вечар, прысвечаны жыццю і
дзейнасці Ул. І. Леніна. На ім высту-
паць старыя камуністы. Затым адбу-
дзецца канцэрт, у праграму якога
ўключаны любімыя творы Ільіча. У
Акцёрскім раёне адбудзецца вечар
памяці Леніна на тэму «Ленін пра абаро-
ну сацыялістычнай дзяржавы». Тэма-
тычныя вечары праводзяцца і ў ін-
шых раёнах сталіцы. У школах і
ВУН горада выступаюць старыя
большавікі. Яны расказваюць мо-
ладзі аб незабытых сустрэчах з Ула-
дзімірам Ільічам Леніным, аб слаў-
ных днях вялікага Кастрычніка, ба-
рацьбе савецкага народа з замежнай
ваеннай Інтэрвенцыяй і ўнутранай
контррэвалюцыяй.

Памяці вялікага правадчыра пры-
свечваюцца выстаўкі літаратуры і
фоталюстрацыі, адкрытыя ў культ-
аэстэсустановах. У кінатэатрах арга-
нізуецца тэматычны паказ кінафіль-
маў.

(БЕЛТА).

ВАСНОВЫЯ ЗАМАЛЁЎКІ

З блакітнага мастака Л. ЗАМАХА

Дуброва імя Адама Міцкевіча

На адной з ускрыя сцяны Шчорска, што на Навагрудчыне, стаіць стары разгалісты дуб. Пад яго шырокім шатром яго любіў адпачываць вялікі польскі паэт Адам Міцкевіч. Асюды выдатны мастак слова любавалася велічым відам сёвага Нёмана, тут ён марыў, працаваў над паэмай «Гражина» і многімі іншымі сваімі творамі.

Маскоўскія масельніцы сям'я ўшаноўвае памяць паэта. Дуб даўно стаў жывым экспанатам Навагрудскага Дома-музея А. Міцкевіча. Ён абнесены атарокай, а яго ўстаноўлены шчыт з тэкстам, што расказвае аб выхаванні Адама Міцкевіча ў Шчорсках.

Старое дрэва лічыцца паліцыяй. Восемню 1959 года работнік Любчанскага лясніцтва Васіль Міхалюк Логаш сабраў пад ім некалькі кошыкаў жалудоў і яснай наступнага года вырабіў іх у гадзіннік. Насенне дало добрыя ўсходы. Дрэўца дасягнулі ўжо вышыні 30—40 сантыметраў. В. М. Логаш пачаў пасадку маладых дубоў на спецыяльна выдзеленым участку. Новая дуброва будзе названа імем Адама Міцкевіча.

НОВЫ ЖЫХАР ЗАПАРКУ

У рэдакцыю пазванілі з Гродна. Дырэктар запарку Л. Шайкоўскі паведаваў цікавы факт: у наваі нарадзіўся бычок — сібірыяк. Гэта не першы выпадак, але з яго даволі рэдка. Новае жыхар запарку адлучае сябе добра.

Чытаем цікавае будзе ведаць, што некаторыя гродзенцы Гродзенскага запарку раз'ехаліся па свеце. Ільвіца Марта, напрыклад, ужо некалькі разоў дэталі прыладо, Калі ільвіцкіх падарожавалі, іх перадавалі ў іншыя запаркі. Так, надаўна з Гродна ў Калінінград пераехаў адзін з гадзіннікаў. Перабраўся ільві і за мяжу — у Пекінскі запарку.

З кожным годам запарку Гродна павялічваецца. У бліжэйшым часе тут чаканае жыхары Маскоўскага запарку: тры, забір, морныя лободы і вербоды. У запарку каля 600 эканатаў, якія прадстаўляюць 122 віды забір і трынаццаць жыхароў свету СССР, Афрыкі, Аўстраліі, Паўднёвай і Паўночнай Амерыкі.

Грамата ўручана праз семнаццаць год

Гэта была крохотка больш 17 год таму назад. Праз фарсаванні Дняпра вызначыўся Мікалай Сафаронавіч Байкоў. У адным з баёў ён загінуў смерцю храброй.

Указам Прэзідыяма Вааружанага Савета СССР ад 16 кастрычніка 1943 года яму пасмяротна было прысвоена званне Героя Савецкага Саюза.

У тым цяжкім дні лёс раскідаў невялікую сям'ю Байковых па розных месцах, і грамату Героя Савецкага Саюза не было каму ўручыць. Увесь гэты час вяліся пошукі блізкай сваякоў Мікалая Сафаронавіча. І вось надаўна работнікам Смаленскага райваенкамата ўдалося ўстанавіць, што маті Героя Ірына Іафімаўна і яго сястра Ніна Сафаронаўна жывуць у гарадскім пасёлку Жодзіна.

У прысутнасці прадстаўнікоў грамадскасці адбылася ўрачыстая перадача грамату Героя Савецкага Саюза на захоўванне яго матці.

Любіць спяваць у Пружанах. Наш пазаштатны фотакарэспандэнт Ул. Карпук зрабіў фоту жаночай групы хору гандлёвых работніцаў у час выканання песні «Папрадуха».

У ЛАБАРАТОРЫЯХ ВУЧОНЫХ

Намеснік дырэктара Інстытута энергетыкі Беларускай Акадэміі навук Бекір Міхайлавіч Смольскі звярнуўся да светлавалай дэфектывацы:

— Правядзіце, калі ласка, таварыш, у лабараторыю Жыхарава.

З другога паверху палымся на трыці. У канцы калідора паказваўся высокі мужчына ў беласнежным халат і знік у пакой.

Праз мінуўшы ўжо знаёміліся з гэтым маладым і на першы погляд негаварлівым чалавекам.

— Хочаце паглядзець, як служуць нам ізапты? — як бы ўгадаў Яўген Аляксандравіч Жыхараў наша пытанне. — Калі ласка. Перад намі радыяактыўныя лічыльнікі. Як бачыце, ён складаецца з трох элементаў — электраімпульснага лічыльніка, радыяактыўнага блоку і прыёмніка радыяактыўнага выпраменьвання.

Яўген Аляксандравіч хутка правёў рукою паміж блокам і прыёмнікам, і ў шыклінай акенцы з'явілася лічба 1. Правёў другі раз — і лічба змянілася двойка. Рука пачала рухацца гудзю-гудзю, а лічыльнік паказваў беспамылкова: 3, 4, 5, 6, 7...

— Так можна далічыць да ста тысяч, — сказаў Я. Жыхараў, — а потым павярнуць рукою і зноў пачаць з нуля.

— У нашай лабараторыі ёсць некалькі ізапты: талі-204, кобальт-60, ізі-137, талі-170, стронцый-90. Вось гэты апошні, стронцый-90, мы і прымуслі правяць у прыборы, які вы бачыце.

Чым далей гутарылі з кандыдатам тэхнічных навук Жыхаравым, тым больш пераканаваліся ў тым, што лабараторыя радыяактыўных ізапты, якой ён кіруе, робіць велікі карысныя справы.

У бліжэйшым часе Інстытут адраваць вышэйшай фабрыцы «КІМ» першы прыбор, які будзе вызначаць

Падзеі, факты, навіны

Днямі ў пасёлку Мінскага падшліпнікавага завода па вуліцы імя Жданова адкрыліся новы дзвухзальны шырокаякранны кінатэатр «Камсамольск» на 800 месцаў.

Калі адрас невядомы

Гэтак пісьмо ў Мінскае адраснае бюро прыбыло з Клайпеды. Пісьмо, як пісьмо. А вось і яго змест: «Дарэгі таварышы! Вельмі прашу паведаміць, дзе жыве грамадзянін Чарнышоў. На жаль, імя, імя па бацьку і год нараджэння не памятаю. Ведаю толькі, што да Айчынай вайны жыў у вёсцы Баратыня Мінскай вобласці. З павятова М. Ганчарова».

Нама чаго казаць, заданне не з лёгкай ды і Чарнышоў у адраснае бюро налічваецца больш ста. Каго ж з іх шукаць? Для рэгістрацыі Ніны Ганчаровіч і яе саслужыцаў клопату не на адзін дзень.

І ўсё ж М. Ганчаровай быў пазначаны адрас. У ім паведамлялася, што Ісай Іванавіч Чарнышоў, 1885 года нараджэння, апошні час жыў па адрасу: Глуск, Сацыялістычная, 76-а, нядаўна выехаў у

гарад Муром Уладзімірскі вобласці.

Шмат пісьм паступае ў адраснае бюро. Ады шукаць таварышаў па працы ці вучобе, другія наводзяць даведкі аб сваяках, трэція аднаўляюць згубленыя адрасы.

— Нам вельмі прыемна, калі многім удаецца дапамагчы, — гаворыць начальнік бюро С. Фёдарэў. — Па астатніх просьбах вядуцца самяя старанныя пошукі. А пісьмы ішоўце не толькі жыхары рэспублікі. Яны прыходзяць з самых далёкіх куткоў краіны, а на некаторых канвертах стаіць штампель «Зарубежыя». У сярэднім за дзень набіраецца 200—400 пісьм.

Шмат клопату прыносяць пісьмы са скупімі звесткамі. Часам, дзякуючы толькі настойлівасці і ўпартасці работнікаў бюро ўдаецца знайсці патрэбны адрас. Узяць хоць бы надаўна выпадак.

Задумалі піянеры Хойніцкай сяродняй школы № 1 Гомельскай вобласці склаціць лістэп свайго дружны. Шмат цікавага з мінулага роднай школы мог бы ім расказаць першы піянерважыт М. Гарошка. Але дзе ён цяпер? Ці жыў Калі жыў, які знайсці яго? З такой просьбай і звярнуліся ў адраснае бюро школы. Яны ведалі, што піянерважыт зваўся Мікалай, і да вайны ён жыў у Мінску.

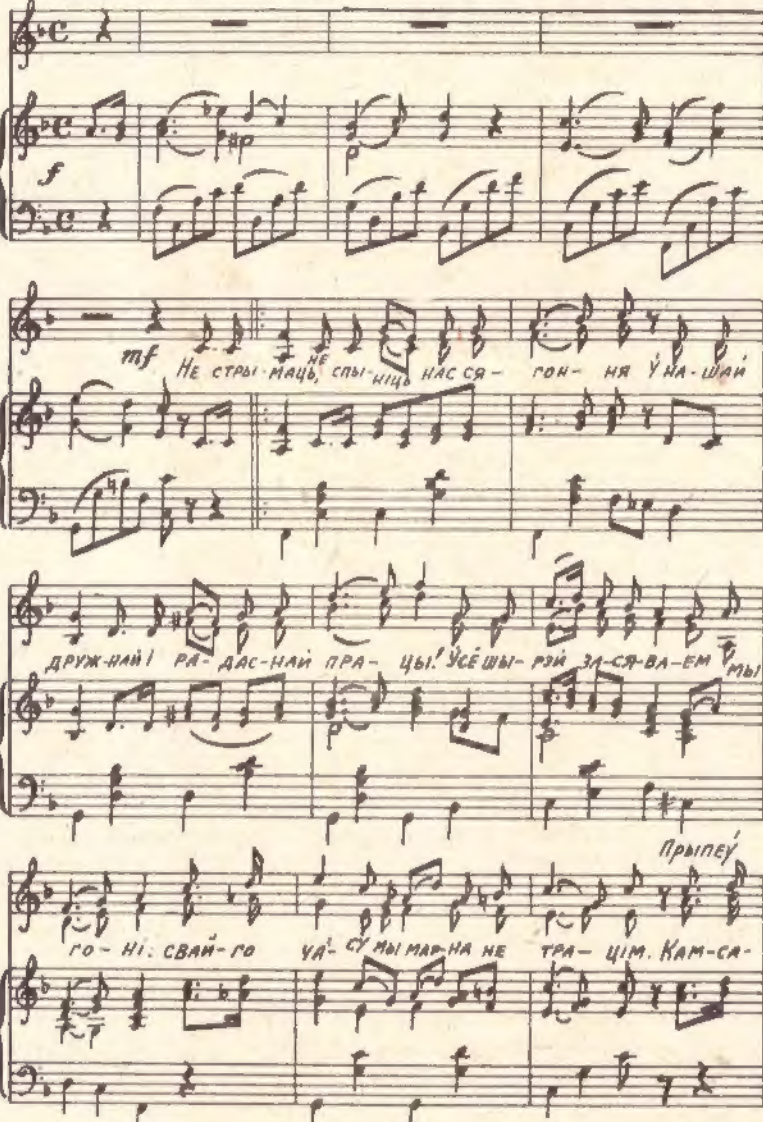
Але зусім не думалі піянеры, што ў сталіцы рэспублікі жыве каля 300 Гарошкіў і паловіна з іх — Мікалай. Пасля доўгіх пошукаў М. Гарошка, які жыве па вуліцы Аляксандра, аказаўся былым хойніцкім піянерважытам.

К. АЗІН.

НЕ СТРЫМАЦЬ, НЕ СПЫНІЦЬ!

Музыка Р. ПУКСТА.

Moderato assai

Музей у школе

Напярэдадні дзевяностагоддзя з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча, якое адзначалася ў мінулым годзе, вучні Мар'іна-Горскай сяродняй школы № 3 вырашылі стварыць свой леныскі музей. Напісалі лісты ва ўсе мястэчкі, дзе бываў Ул. І. Ленін. Звярнуліся з просьбай да людзей, якія сустракаліся з вялікім праўдзіром, каб яны даслалі ўспаміны пра гэтыя сустрэчы.

Першым адгукнуўся Дом-музей ва Ульянаўску. Адуль праслаў разрадуны з карцін, фоту, кнігі. Праз нейкі час з матэрыялаў, прысланых новымі сябрамі вучняў, у школьным музеі стварыўся багаты фонд. Тут і ўспаміны старых балачкаў І. Жураўлёва, Г. Губанскай, П. Заслаўскага пра сустрэчы з Ільчым, і арыгінал партрэта Леніна, выхаваны мастаком П. Жукавым, і фоту народных артыстаў Платонава і Малчанова ў ролі Леніна, і ўспаміны Платонава «Як я працаваў над вобразам Леніна», і ноты «Песні аб Леніне» кампазітара Аладана, і ўспаміны асабістага сакратара Уладзіміра Ільіча А. Фішэва, і рукапіс верша М. Ісакоўскага аб праўдзіру працоўных. Бацька вучня П. Канавалава праслаў нумар леныскай «Сябры». Стары балачкаў М. Алянікоў, які двойчы прыязджаў у школу, пакінуў для музея свае ўспаміны.

Асабліва парадваў школьнікаў ліст ад члена Прэзідыяма ЦК КПСС Т. Кукушніна, у якім выдатны камуніст выяваў ініцыятыўна стварэння музея. А неўзабаве прышоў ліст і з ГДР ад выдатнага рэвалюцыянера-літвіна Вілгельма Піка. Прыслалі свае фоту Янаш Клар, Мао Цзэ-дун.

Вучні заваявалі перапіску са школамі ўсіх краін Еўропы, у якіх бываў Ленін, паслалі туды кнігі на роднай мове пра Ільча і адуль атрымалі кнігі і газеты на розных мовах. Асабліва актыўна ўдзельнічалі ў гэтай рабоце былыя вучанцы 10 класа Тацяна Зямчанка. Цяпер яна працуе піянерважыт і увесь вольны час аддае музею.

Музей знаходзіцца ў звычайным класным пакоі, у якім на сцянах і стэндах размешчаны экспанаты.

Пад шклом — газеты на ўсіх мовах свету, прысвечаныя 90-годдзю Леніна. Тут жа — канверты, у якіх яны прысланы, са штампамі Масквы, Кіева, Парыжа, Лондана, Варшавы, Берліна, Пекіна. На стэндах — фатаграфіі, ўспаміны, лісты, рэчы.

Вучні А. Лазавая, Т. Зямчанка і В. Баладзіна з дапамогай настаўніка зрабілі вялікую малаўзнікаў карту місці, дзе паказваў Ленін. На гэтай карце сцяжыма адзначаны Шуванскае, Масква, Парыж, Жэнева, Лазавая, Лондан, Прага і іншыя гарады і мястэчкі.

Партрэт Леніна вышыла вучанца 10 класа Баладзіна. Цікавыя малючкі вучня 6 класа Каламіцка. Сярод матэрыялаў музея — верш пра Леніна вучня 5 класа Б. Мардухоўна, класнае сачыненне вучанцы 4 класа Іны Кіліч.

З усіх канцоў краіны і з-за мяжы прыбываюць усё новыя і новыя экспанаты.

Прэм'ера п'есы

«Выгнанне блудніцы»

Новы спектакль па п'есе І. Шамякіна «Выгнанне блудніцы» паказаў Беларускі дзяржаўны драматычны тэатр імя Якуба Коласа.

Спектакль пастаўлены рэжысёрам Б. Браганаўвым у мастацкім афармленні Я. Мікалаева. Музыка напісаў Я. Харкаў і Рыгу. На адну такую камандзіроўку траціцца нямаля грошай. Узяць, колькі ўсё гэта каштуе дзяржаве, тым больш, што радыёдэталі патрэбны не толькі наваі, але і многім іншым лабараторыям Акадэміі і навукаўных устаноў.

З гэтымі словамі жельга не гадзіцца.

К. СЯРГЕЕВ.

Кіраўнік музея Аляксандра Паўлаўна Міненка з годасцю паказвае нам Дэкрэт аб міры. Дэкрэт аб змлі. Дэкларацыю правоў народеў Радзі. У музеі ёсць апытальны ліст, запісаны Леніным, калі ён вяртаўся з сысылкі 2 красавіка 1917 г. праз пагранічны пункт Тарно.

Есць у музеі і работа кітайскіх вучняў—партрэт Леніна і Мао Цзэ-дун на шаўку, чырвоны галштык чэхаславацкіх піянераў, матэрыялы з Пражскага музея, з Паронія, з Парыжа.

У пакоі музея праводзяцца ўрачыстыя сходы, прыём у піянеры, у камсамол, у акцібраты. Тут па разнічню, пеласвае і камсамольскай арганізацыі займацца мае права толькі самы лепшы клас. Цяпер тут вучацца сяміналікі.

Музей навадала звыш пяці тысяч чалавек: вучні блізкіх і далёкіх школ, удзельнікі розных нарад, каласнікі і рабочыя, Герой Савецкага Саюза і Герой Савецкай Працы. Усе яны пакідаюць шчырыя запісы ў кнізе водгукаў музея. Стары балачкаў Алянікоў і Герой Савецкага Саюза Такуеў, пісьменнік генерал Аляксандр І. Шамкіна («Не верце шчыры»), пастаў А. Вольскага і П. Макаля («За лясамі дрымаўні»), вясёлага настаўніка Е. Пасава («Аркэдэз Жыгалкі») і інш.

Чулае стаўленне да маладых аўтараў галоўнага рэжысёра Л. Мазалеўскай і ўсяго творчага калектыву, поспех гэтых спектакляў спрыялі таму, што садружэнскае тэатра з Беларускай пісьменнікам мацнее і пашырэння. Так, напрыклад, новую п'есу І. Козела «На хваліх Серабранкі» адкаліскай моладзі тэатр рытуе для пачыну ў ліч XII з'езду КПСС.

Сучаснасць — галоўная тэма рэпертуара маладога тэатра. З юнымі героямі нашых дзён глядачы пазнаёмліліся на спектаклях «Няроўны бой», «Учора ў Касаткі», «На граніцы», «Дзяўчына з вяснушкі», «Квартэт Алябар».

М. СКРЫПКА.

Буржуазныя норавы

Дубінка з радыёперадатчыкам

На ўзбраенне англійскай паліцыі прынята мадэрнізаваць гумава дубінка з умяшчэннем у не мініяцюрнага радыёперадатчыка на паўрадыёнах. Пры разгне дэманстрацыі паліцэйскаму дэстакова націснучы на маленькую кнопку на рукаўцы дубінкі, каб перадаць аўтаматычна на вылікаў з паліцэйскага участка падмацаванне.

«Югенд унд тэхнік».

Голая каралева

У англійскай калоніі Ганконг адбыліся чарговыя выбары «каралевы прыгажосці Ганконг». Пераможца конкурсу — «каралева» была прадстаўлена на ўсеагульны агляд зусім голай. Увесь касавы збор перададзены ў фонд барацьбы супраць чырвонага Кітая.

«НБ».

Падслоджаныя кнігі

Рэл амерыканскіх выдавецтваў пачаў выпускаць раманы з укладзенымі ў іх невялікімі пліткамі шакаладу. Пачытаўшы ці прагатаўшы належную колькасць лістоў, можна выняць з сярэдзіны чарговую плітку. Усяго ў раман укладзена 5—10 літак.

«Фолькштэме».

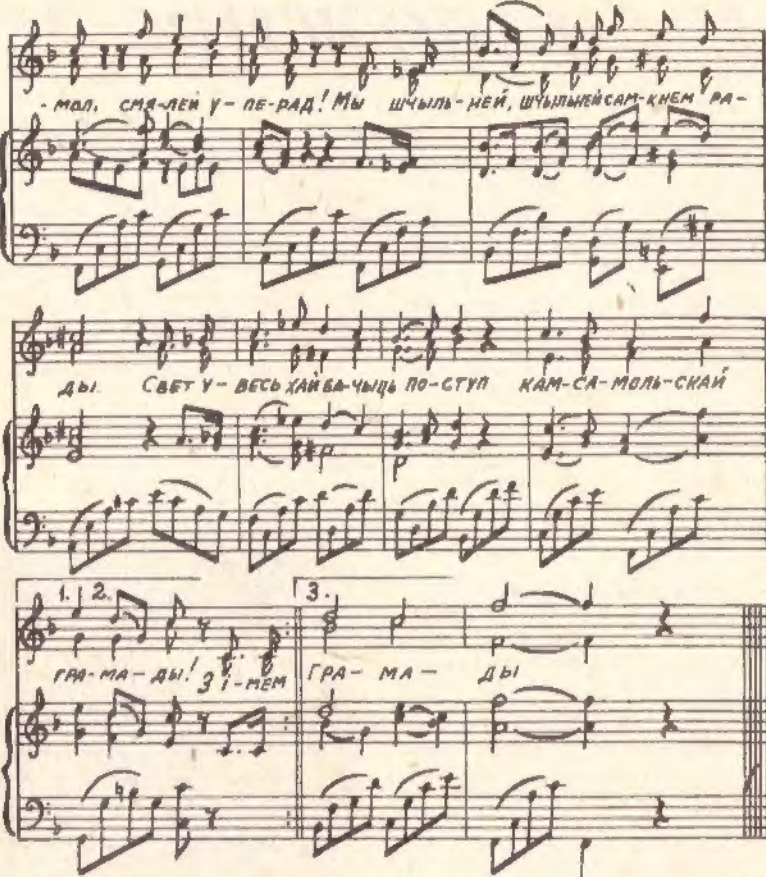
Новы рэкорд

Мары Аштан з Манчэстэра без перапынку іграла на раялі 132 гадзіны. Гэтым яна на дзве гадзіны пераўсіла папярэдні рэкорд у гэтай галіне.

Пасля заканчэння спарторністаў Мары Аштан была звеззена ў бальніцу ў карце хуткай дапамогі.

«Юманітэ».

Парыжскі тэатр «Камеді Франсэз», які гасіў у Неапалі, намераўся паказаць жыхарам Неапалі «Пакеты святога Сабасцыяна». Арыбіскуп Неа-

Не стрымаць, не спыніць нас сягоння ў нашай дружнай і радаснай працы! Усё шырэй засяваем мы гоні. Свайго часу мы марна не трацім.

Прывеў:

Камсамол, смялей уперад! Мы шчыльней, шчыльней самінем радзі. Свет увесь хай бачыць поспех Камсамольскай грамады!

З імем Леніна ў сэрцах арліных Новы быт мы будзем у краі, К камунізму ідзем мы насцяна. Наша партыя шлях вызначае.

Прывеў:

Мы ўзмацняем магутнасць Айчыны, Гмаі ўзводзім на месцы руінаў, Цаліны мы ўзмацаем ількіма, Каб квітнець заможнасць краіны.

Прывеў:

2 тысячы спектакляў, 900 тысяч глядачоў

На творчай сустрэчы, прысвечанай абмеркаванню работы Тэатра юнага глядача, міністр культуры БССР Р. Я. Кісялёў назваў красамоўныя лічбы, якія сведчаць аб высокай роўнай і плённай дзейнасці калектыву. На яго сцене пастаўлена 30 прэм'ер. 2 000 паказаў навадала 900 000 глядачоў.

У дакладзе дырэктара Ул. Стэльмаха, у выступленнях студэнтаў Інстытута Л. Трохан, вучня першай Мінскай школы-інтэрната В. Зукова, рабочага Мінскага трактарнага завода Р. Трошына, настаўніка І. Тапкева, прадстаўніка Савецкай Арміі палкоўніка Ул. Казлова і іншых былі многія цікавае сказана аб рэпертуары тэатра, дзейнасці акцёрскага калектыву і яго рэжысёра, пра сувязі з юнымі і маленькімі глядацкай.

Тэатру належыць выдатна ініцыятыва першаадрывальніка новых вавіх свайго «пачыну», уласную творчую манеру, імяцца да гераічнай рамантична і пазітыўнасці, да стварэння трывалата мастацкага ансамбля ў спектаклях, дзе галоўная ўвага аддадзена раскрыццю ўнутранага свету савецкага маладога чалавека.

Былі вызначаны слушныя парадкі тэатру. Яго мастацтва павіна ішчы больш адпавядаць высокім эстэтычным густам савецкіх людзей і задачна камуністычнага выхавання юнацтва.

У рэпертуары тэатра ішчы сучаснай сцэнічнай казкі для маленькіх. У старажытныя павіны прыняць удзел беларускія пісьменнікі, якія пішуць для дзяцей і маюць вопыт у гэтым жанры.

Глыбока адлюстраваны жыццёвыя сакароданыя паліцыі будаўніцкай кар'еры нашых дзён глядачы пазнаёмліліся на спектаклях «Няроўны бой», «Учора ў Касаткі», «На граніцы», «Дзяўчына з вяснушкі», «Квартэт Алябар».

З. ІЛЬІН.

Алімпіяда нудзістаў

У гарадзе Салбакен (Данія) нядаўна адбылася міжнародная алімпіяда нудзістаў (лічанаў секты, якія не прызнаюць адзення і ходзяць у чым маю нарадзілі. — Л. А.). Пасля заканчэння алімпіады ўдзельнікі прынялі разнастайны прэстэсу супраць бельгіскага закону, які забараняе ўз'яўляцца голымі ў прысутнасці дзяцей. Удзельнікі алімпіады таксама асудзілі расправяджэнне французскага ўрада аб зачыні лагера нудзістаў у Паўднёвай Францыі.

«Фолькштэме».

Чхаць забараняецца

У Баварыі адбыліся чарговыя спарторніцы на першынство па нюханню тытуню. Гэдына з умовамі спарторніцы, прымушана спарцемен, які здолеў на працягу дзвюх хвілін умякнуць найбольшую колькасць нюхальнага тытуню, ні разу не чхнуўшы. Кожны, хто чхаў, падваржаўся дыскаваліфікацыі.

«Цайт ім більд».

Завяшчаны мільянершы

Адвекат пай Амі Ражэр Бахман, якія памерла 14 студзеня гэтага года ва ўзросце 75 год, апублікаваў яе за-

«Глазоў геральд».

Галоўны рэдактар Нічмар ПАШКЕВІЧ

Рэдакцыйная калегія: Заір АЗГУР, Аляксандр БУТАКОЎ, Кастусь ГУБАРЭВІЧ, Васіль ІВАШЫН, Аркадзь МАРЦІНОВІЧ (адказны сакратар), Патры ПРЫХОДЗЬКА, Раман САБАЛЕНКА (намеснік галоўнага рэдактара), Мікола ТКАЧОЎ, Янка ШАРАХОЎСКІ, Іван ШАЦІЛА, Рыгор ШЫРМА.

Праўленне Саюза пісьменнікаў БССР вызвае глыбокае спачувальнае балгарскаму паэту Найзэну ВЫЛЧЭВУ, які зараз боццы ў Беларусі, з прычыны нападкаў на яго гора — смерці ГРАЦЫ.